

lys&liv

Informasjonblad for Menighetsfakultetet

nr 1 februar
2004 70. årgang

MENIGHETSFAKULTETETS
BIBLIOTEK

- : NYE STUDIETILBUD: BACHELOR I UNGDOM, KULTUR OG TRO – side 8
- : ANNA GRØNVIK: NY STUDENTRÅDSLEDER – side 20

Semesterstart med Hille

Biskop emeritus Georg Hille var predikant i Majorstua kirke under MFs semesterstart. Etterpå fikk han berøre kaffe og wienerbrød og hadde en hyggelige samtale med Kari Elisabeth Helliesen (t.v.), Bjørn Eirik Bentzen og Ellen Marie Skillingstad.

Georg Hille talte om «livet med Gud»:

Semesteråpning i kirke

– En semesteråpning ved MF skal ha både et kirkelig og et akademisk preg, slo prodekanus Vidar L. Haanes fast da han åpnet vinterens studier ved fakultetet.

TEKST: TERJE HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

Haanes (bildet) brukte sin åpningshilsen til å legge vekt på de nye bånd som bindes mellom MF som et luthersk fakultet og frikirkelige tros-samfunn i Norge.

– Dette ble på en fin måte symbolisert på MF i forrige uke da Ingunn Folkestad Breistein, landets første frikirkelige kvinnelige doktorand, forsvarte sin doktoravhandling. Parallelt med dette innleder vi samarbeid med pinsebevegelsen om pentekostale studier, og fra før er det etablert et samarbeid med Metodistkirken i Norge, sa Haanes og la til:

– Vi ønsker å være et luthersk fakultet som samtidig er et åpent fakultet. De frikirkelige studentene er derfor ikke bare gjester her! Og til de lutherske teologistudentene sa Haanes: – Vi ønsker at dere skal starte samarbeidet med andre kristne allerede under studietiden. Vi trenger gjensidig respekt og vi trenger å lære av hverandre.

Det var lang kø fram mot nattverdsbordet i Masjorstua kirke under semesteråpningen 13. januar.

Studenter og ferdige cand.theoler møtes i MFs kantine. Fra venstre Camilla Windnes, Hilde Elise Andreassen, Tom Egil Nordengen, Linné Strømme og Bård Valle. Sistnevnte begynner som prest i Sørfold i Nordland i mars.

Nattverdsgudstjeneste.

Semesteråpningen startet med nattverdsgudstjeneste i Majorstua kirke med studentprestene Hilde Marie Aarfiot og Sverre Bang som

liturger og med Georg Hille som predikant. Hille talte varmt og enkelt om «livet med Gud» og poengterte at det kristne livet skal kjenne- tegnes av et kallsmotiv der

vår lydighet møter Guds kjærlighet. Det blir et liv preget av Guds nåde; en tilstand av hvile, tro og tillit.

«...vi trenger gjensidig respekt og
vi trenger å lære av hverandre»

Prodekanus Vidar L. Haanes om MFs
samarbeid med frikirkelige samfunn

ke og fakultet

To generasjoner teologer møtes på MF. Biskop
emeritus Georg Hille ønsker Tone Stangeland
Kaufman lykke til med sine stipendiatsstudier
ved fakultetet.

Terje Spurkland om runeskriftens historie

Dr, philos. Terje Spurkland fra
Middelaldersenteret ved Universitetet i
Oslo høstet applaus for sitt interessante
og humoristiske foredrag om runeskrif-
tens bruk i Norge under semesteråpning-
en. Ved hjelp av en rekke eksempler viste
Spurkland hvordan runeskriften var en av
de skriftkulturer som levde side om side
med det latinske alfabet under høymid-
delalderen i Norge og ble brukt som fol-
kelig formidlingsspråk om høyst forskjel-
lige tema, noe hans tema signaliserte: «Fra
Pater Noster (Fader Vår) til obskone r-
runeskrift i norsk middelalder». Her i
samtale med Sverre Dag Mogstad (i mid-
ten) og Jan Schumacher (t. h.).

Utgiver:
Det teologiske
Menighetsfakultet

Ansvarlige redaktører:
Direktor Finn Olav Myhre
Dekanus Gunnar Heiene

Redaksjonssekretær:
Informasjonsleder
Marianne Torp
lysogliv@mf.no

Lys og Liv er informasjonsbladet til Det teologiske Menighetsfakultet. Med sine 25.000 abonnenter er det et av de største innen kristen presse i Norge. Alle nåværende og tidligere studenter, ledere og medlemmer i foreninger, ledere i samtlige menighetsråd og alle navngitte bidragsytere får bladet gratis tilsendt. Kristne organisasjoner og venner og familie av studenter og ansatte er blant abonnentene. Ved kildeangivelse kan artikler fra Lys og Liv fritt gjengis.

Gaver til MF:
Alle gaver du gir til MF's arbeid kan du trekke fra på selvangivelsen i følge skattelovens paragraf 6-42.

MF tilbyr følgende grader:

- Allmen Bachelor
- Bachelor i teologi
- Master i kristendoms-kunnskap (flere studieretninger)
- Master i teologi med vekt på metodistisk teologi
- Disiplinbasert Mastergrad i kristendoms-kunnskap med vekt på kirkelig undervisning (kateketstudiet)
- Cand. theol. (prekestudiet)
- Ph.d. i teologi og kristendoms-kunnskap

Deltidsstudier i KRL på bachelor og mastergradsnivå samt ex.phil/ex.fac-studier tilbys ulike steder i Norge, bl.a. som videreutdanningstilbud for lærere.

Besøksadresse:
Gydas vei 4, Oslo
Postadr.: Postboks 5144
Majorstuen, 0302 Oslo
Tlf.: 22 59 05 00.
Fax.: 22 59 05 05
Bankgiro: 6039.05.58409
MFs hjemmeside: www.mf.no
Fax til red.sekr/
informasjonskontor:
22 59 05 01

Grafisk produksjon:
th-design. Skåre
Trykk:
Østfold Trykkeri, Askim
Opplag dette nr: 24.500
Neste nr:
Kommer i mars 2004

Likeverd og likebehandling

Et offentlig utvalg har levert en utredning med forslag til "Ny lov om universiteter og høyskoler". Utredningen med forslag er sendt til høring. "Ny lov" innebærer at gjeldende lover, Privat-høyskoleloven og Lov om universiteter og høyskoler, erstattes av en felles lov. Vi er glad for at det nå fremmes forslag til en felles lov som anerkjenner at private institusjoner er likeverdige aktører i den nasjonale utdanningspolitikken.

Menighetsfakultetet har måttet gå en lang vei for å nå frem til at et lovforslag tar ordene likeverdighet og like rettigheter på alvor. En privat institusjon som Menighetsfakultetet har i sin snart 100-årige historie dokumentert likeverdighet med statlige fakulteter. Det akademiske og faglige nivå er anerkjent, bl.a. ved at fakultetet har anledning til å utdanne doctores og tildele doktorgrader.

Vi har ønsket å bidra til at en felles lov blir vedtatt, forutsatt at Mjøsutvalgets innstilling om likebehandling vedr. rammebetingelser blir fulgt opp. Vi mener å se at bevillende myndigheter i stigende grad anerkjenner Menighetsfakultetet. Regjeringen sier i budsjettet for 2004 ved fordeling av såkalte frie forsknings-

midler at «denne fordelinga er føremålstenleg premiering av dokumenterte forskningsresultat».

Menighetsfakultetet har ved vedtak i Forstanderskapet forberedt seg på at en felles lov vil bli en virkelighet. Først og fremst er det etablert en ny styringsordning med et representativt sammensatt styre som fakultetets ansvarlige organ. Ny lov forutsetter at gruppen av ansatte og studenter har medlemskap i styret samtidig som institusjonens eier, Forstanderskapet, gis rett til å oppnevne et flertall av styrets medlemmer.

Dernest har fakultetet ved vedtak om ny ledelsesmodell med tilsetning av én rektor som eneste øverste leder, valgt den løsning som lovutvalgets flertall går inn for.

Vår forventning til ny lov er knyttet til at prinsippet om likeverd følges opp i konkret likebehandling fra storting og regjering.

Finn Olav
Myhre
direktør

Lengsel

*Jeg minnes gamle dager,
jeg tenker på alle dine gjerninger
og grunner på det verk du har gjort.
Jeg rekker hendene ut mot deg,
jeg lengter etter deg
som jorden tørster etter vann.*

Salme 143,5-6

«Ny uke – nye muligheter» står det skrevet på en tavle utenfor min nærbutikk i Oslo sentrum. Litt utypisk i grunnen å finne slagord skrevet med kritt og løkkeskritt på fasader som vanligvis er dekket av reklame, lagging og butikkskilt. Hver gang jeg passerer tavlen, mumler jeg dens budskap halv høyt for meg selv og tenker på «blanke ark og fargestifter til». Det minner meg om uken som gikk, om det som ble som jeg hadde tenkt og det som falt i fisk. Og historien gjentar seg. Vel vitende om at en rekke av den kommende ukes muligheter vil bli misbrukt, får noe meg til å gå på med ny frisk.

På terskelen til et nytt år er det naturlig å gjøre opp status. Vi skuer tilbake og ser om vi har nådd målene vi satte oss ved forrige vei-skille. Vi tenker over gleder og sorger, og reflekterer over hendelser som har brakt oss til det sted hvor vi nå befinner oss. Vi leter etter høydepunkt på veien, små og store varder vi har bygget på vår vandring gjennom året og livet så langt. Så skal veien stakes ut for tiden som kommer. Lister skrives, og forsetter formuleres. Planer legges, og liv leves. Nok en gang strekker vi oss ut etter noe nytt.

I denne spenningen mellom fortid og fremtid lever vi. Hva er det som driver oss fremover? Hvorfor lengter vi slik, etter noe annet, etter noe bedre, etter det uopnåelige? Å lengte hører utvilsomt med til det å være menneske. Så lenge vi lever lengter vi. Våre lengsler er til stede i lyster og laster, i ønsker og drømmer for fremtiden, men også i det vi savner og i tankene om fortiden. Noen lengsler leder hen mot det gode, mens andre virker hemmende på livet. Er vi klar over hvilke dypere lengsler vi har og hvordan vi forholder oss til dem?

Alle mennesker lengter etter anerkjennelse. Noe av det viktigste for oss mennesker er å bli sett og få tilfredsstilt våre behov. Men det går en

grense for denne lengselen. Vi ønsker å se noe mer enn oss selv. Vi lengter etter den andre og det andre. I nære relasjoner og i tette fellesskap blir våre egne og andres lengsler tydelige. Å leve med andre kan være et farlig prosjekt fordi vi risikerer at våre lengsler ikke blir møtt. Men vi kan også oppleve den velsignelse det er å bety noe for andre og oppfylle deres ønsker og drømmer. Da får livet en videre horisont og en dypere mening.

Og kanskje kan vi, gjennom møtet med de andre, ane hvor alle disse lengsler kommer fra. I Salmenes Bok er menneskenes ulike lengsler beskrevet. Her handler det ikke bare om tilfredsstillelse av egne og andres behov. Tekstene taler om å tørste, stunde, vente og søke etter Gud, som i teksten over og her i Salme 42,2-3: «*Liksom hjorten stunder etter bekker med rennende vann, slik stunder også min sjel etter deg, min Gud. Min sjel tørster etter Gud, etter den levende Gud. Når kan jeg få komme og tre fram for hans åsyn?*»

*Våre
lengsler er til stede i
lyster og laster, i ønsker og
drømmer for fremtiden, men
også i det vi savner og
i tankene om fortiden.*

Lengselen etter Gud er så sterk i disse tekstene. Den virker uunngåelig, ja nesten instinktiv. Hvor mye av vår lengsel er lengsel etter Gud? Selv må jeg si at denne lengselen ikke alltid kjennes like sterk. Enkelte ganger kan jeg til og med lengte etter å lengte. Da tror jeg på evangeliet om Jesus Kristus som viser at Gud lengter etter meg. Og jeg ber: Drag meg etter deg!

*Å Jesus, du barnlill,
deg lenges jeg så til!
Kom, trost meg allesinne,
tred inn om her er smått,
la meg deg se og finne.
Å, da har jeg det godt!
Drag meg etter deg!
Drag meg etter deg!
(fra Jeg synger julkevad,
Norsk salmebok 1985 no.31)*

Line Marie Onsrud er stipendiat ved MF og tilknyttet seksjon for religionsvitenskap.

Gjesteforedrag ved Dr. Don S Browning

I november holdt Dr. Don S. Browning fra Chicago flere gjesteforedrag på MF. Temaene var «Practical Theology and the Social Sciences, Christian Perspectives on Western Families» og «A Practical Theology of Families». Browning er Alexander Campbell Professor Emeritus of Ethics and Social Sciences ved University of Chicago Divinity School og har nylig utgitt boken *Marriage and Modernization: How Globalization Threatens Marriage and What to Do about it* (Grand Rapids/ Cambridge 2003).

Fra venstre professorene Lars Østnor, Leif Gunnar Engedal, Dr. Don S. Browning og Hans Kvalbein.

Praktikum i London

Praktikumsstudentene var i London for å få kjennskap til Sjømannskirkens arbeid. Staben i Sjømannskirken orienterte og representanter fra hovedadministrasjonen i Bergen fortalte om organiseringen av Sjømannskirken. Det var foredrag av prester fra den anglikanske kirke som ga et lite innblikk i engelsk kirkeliv. De fikk også oppleve Alle Helgens-gudstjeneste i Sjømannskirken og Evensong i London.

Eksamens- orientering for 120 deltids- studenter

Prosjektleder Hildegun Hennem Høeg orienterte og ønsket velkommen deltidsstudentene på KRL 1 og KRL 2 før eksamen.

Reformer og atter reformer...

Ikke før den største reformen i norsk høyere utdanning så smått er kommet inn i system, så er utdannings- og forskningsdepartementet i ferd med å innføre en ny omfattende reform. Forslaget til ny felles lov for universiteter og høyskoler (U&H) er utarbeidet av Ryssdalutvalget og representerer noen store endringer for norsk høyere utdanning. For MF er kanskje det viktigste at vi i større grad blir likestilt med de statlige institusjoner, både når det gjelder retter og plikter. For oss studenter er det derimot noen mørke skyer i horisonten. Utvalget foreslår blant annet å svekke den lovpålagte studentrepresentasjonen på alle nivå til én student. Denne representasjonen vil erstatte dagens 20 %, eller minst to studenter. Dette er ikke et problem for oss på MF, men det kan på lengre sikt være en svekkelse av norske studenter mulighet til å påvirke studiehverdagen sin. Det mener vi studenter ikke er akseptabelt! Høyere utdanning er for oss studenter. Det er også vi som er arvingene til dette landet. Om ikke vi i stor grad får påvirke utdanningen vår, tror vi at studentene kan få en mindre relevant og engasjerende studietid. På sikt er det bare Norge som taper på dette.

Med håp om et engasjerende 2004!

*Gard Realf
H. Nielsen
Studenpolitisk
leder*

Endelig ferdig

En stolt og glad cand. theol. Sille Merete Kivle Andreassen holdt studentenes tale ved masteravslutningen i desember, og gjorde et poeng av at hun nå var uteksaminert fra «Englefabrikken» ved å ta på seg englevinger.

Etterutdanningskurs om menneskerettigheter

5. og 6. januar var det etterutdanningskurs for vel 85 lærere i videregående skole, ungdomsskole o.a. Tema for kurset var Menneskerettigheter. Lars Gule (t.v.) fra Human-Etisk Forbund holdt foredrag om betingelser og begrensninger for religionsfrihet. Her sammen med dekanus, Gunnar Heiene. Fra MFs side foredro Jan-Olav Henriksen om menneskerettigheter i et historisk perspektiv, Gunnar Heienes tema var Menneskerettigheter og kristen tro, mens Peder Gravems tema var menneskerettigheter og KRL-faget. Også Henrik Syse deltok som foredragsholder.

Cand. philol. -tittelen på plass!

Hele familien var tilstede da Ellen Langlete Haga fikk sitt vitnesbyrd. Fra venstre: Ellen, Anniken, Kjetil, Even, Jørgen og Hans.

Nytt bachelor-tilbud ved MF:

«Ungdom, kultur og

TEKST: KRISTIAN TERJE WOLD HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

MF vil fra høsten 2004 kunne tilby en helt ny bachelor-grad, kalt Ungdom, kultur og tro. –

Ideen kom under Kirkemøtet i 2002, da flere ungdomsdelegater ytret ønske om et utdanningstilbud på bachelornivå for folk i kirkelig tjeneste, sier dekanus Gunnar Heiene.

Det nye studieprogrammets primære siktemål er å utruste studenter for tjeneste som ungdoms- og menighetsarbeidere i

kirken og kristne organisasjoner. Samtidig vil utdannelsen gi faglig kompetanse til å undervise i KRL i skolen, og til å være ungdomsleder i ulike sammenhenger som ikke nødvendigvis har en kristen tilhørighet.

– Bachelortilbudet kvalifiserer også for sekulære yrker og gir slik sett en dobbeltkvalifisering, forteller Heiene.

– Tre perspektiver. Til grunn for utarbeidelsen av studieprogrammet ligger tre perspektiver. Det første er ungdomsarbeideren. Programmet vil søke å utvikle ungdomslederens faglige identitet og selvforståelse gjennom holdningsskappende undervisningsprosesser,

– Bachelortilbudet kvalifiserer også for sekulære yrker og gir slik sett en dobbeltkvalifisering, sier dekanus Gunnar Heiene til Lys & Liv.

integrasjon mellom teori og praksis, og ved å styrke studentenes tro og spiritualitet.

Det andre, kirken og menighetene, vil gjennom tema som ledelse og medarbeiderskap, frivillighet og ungdomsteologi/diakoni, understreke at ungdom/ungdomsarbeid er en sentral og viktig del av kirke/menighetsarbeidet i dag – ikke en forberedelse til å bli en del av det.

– På Kirkemøtet fanget vi opp signaler om å trekke ungdomsarbeid inn i utdannelsen. Studietilbudet svarer på denne oppfordringen, sier Heiene.

Det tredje perspektivet, ungdomskultur og ungdomsmiljø, forsøker å ta høyde for at ungdommens kulturytringer forandres raskt. Programmet vektlegger innføring i pedagogiske og teologiske verktøy som overlever dagen i dag. Samtidig søker en

gjennom undervisningen å relatere verktøyene til kontekstuelle sammenhenger hvor ungdom faktisk ferdes. Dette gjøres ved å integrere ulike former for praksis i utdanningen. Målet er at studentene selv skal utvikle evnen til å reflektere teologisk og pedagogisk over de erfaringene de gjør seg i kirkelige og sekulære ungdomsmiljø.

– Kontakt med ungdomsprester. MF ønsker å trekke vekslere på den verdifulle innsikt som mange ungdomsprestere og andre ungdomsarbeidere besitter om arbeid i kontekster som er relevant for studieprogrammet. – Vi vil gjøre oss bruk av «konsulenter» som står i nær kontakt med det arbeidet kurset fokuserer mot. Slik vil vi kunne gi et rikholdig og variert tilbud til studentene som velger dette studieprogrammet, forteller Heiene.

– Profilering av eget studium. En spennende side ved den nye bachelorgraden er studentenes mulighet til å profilere sitt eget studium. Ut fra faglig bakgrunn, interesser eller yrkeshensyn kan enkelte frie

Tabellen under viser oppbyggingen av dette bachelorstudiet. Hvert emne er på 10 p

PT 3: Ungdomsdiakoni og sjelesorg m/ praksis	Ledelse og frivillighet	Kreativ kommunikasjon
PT 2: Forkynnelse og gudstjeneste m/ praksis	Kulturanalyse og ungdomskultur	Organisasjon og ledelse: Ungdomslederen
VALG: Fordypning / spesialisering	VALG: Fordypning / spesialisering	VALG: Fordypning / spesialisering
PT 1: Kirkekunnskap og trosformidling	Menighetspedagogikk	Ex. fac
KRL 104	KRi. 105	Ex. phil
KRL 101	KRL 102	KRL 103

Bacheloremner i tverrkulturell k

Bachelortilbudet i Tverrkulturell kommunikasjon (TK) er et samarbeidsprosjekt mellom Mediehogskolen Gimlekollen og Det teologiske Menighetsfakultet. – Andre studiesteder med lignende tilbud forteller om stor interesse rundt denne typen studier. Vi forventer oss derfor mye av dette samarbeidet, sier dekanus Gunnar Heiene i en kommentar.

Bakgrunn. Bakgrunnen for studietilbudet er den økende bevegelse av mennesker, teknologi og kulturytringer mellom verdensdeler og kulturer som gjør seg gjeldende i dag.

Arbeid med tverrkulturell kommunikasjon blir således viktig som grunnlag for faglig virksomhet på stadig flere områder.

Bacheloremnene i Tverrkulturell kommunikasjon består av to deler, TK1 og TK2, og kan bygges inn i flere av studieretningene ved MF.

Studietur. I TK1 ligger fokuset på kommunikasjonens rolle med henblikk på utfordringer som menneskerettigheter, globalisering og demokratiseringsprosesser. Tema som vil stå sentralt er misjons- og bistandsarbeid, medier, etnisi-

Illustrasjonsfoto: Kristian Hægeland

tro»

fordypnings- eller spesialiseringstudier velges.

Studieprogrammet Ungdom, kultur og tro er et studieprogram innenfor bachelorgraden Kultur og samfunnsfag. Studiet som er normert til 3 år og 180 studiepoeng, inkluderer ex.phil og ex.fac og gir en bachelorgrad. Av de 180 studiepoengene inneholder programmet en emnegruppe på minst 80 poeng innenfor kristendoms-kunnskap, KRL og teologi. For å få bachelorgraden utstedt fra MF, er det et vilkår at minst 60 studiepoeng er avlagt ved Menighets-fakultetet.

Ved fullført studieprogram i Ungdom, kultur og tro oppfyller studenten kravene til alle studieretningene i master i kristendoms-kunnskap/KRL ved MF, men ikke direkte overgang til profesjonsstudiet i teologi. Overgangen krever bestemte tilleggsprøver. Studentene vil da kunne oppnå en fullverdig teologi-utdanning (presteutdanning) på 7 år mot normalt 6 år.

mmunikasjon

tet, det multikulturelle og flerreligiøse og tverrkulturelle konfliktløsning. En obligatorisk studietur med varighet ca 4-6 uker, inngår som en del av TK1. Turen, som vil koste rundt 15-20000 kr, betales av studenten, og reisemålet er Afrika, Sor-Amerika eller Kina.

TK2. I TK2 gis en fordypning innen kommunikasjonsteori, kunnskapsteori, sosialantropologi og etnografisk feltarbeid. Det inngår også et obligatorisk prosjektarbeid.

Samarbeidsavtale inngått mellom MF og Menighets søsterhjemmet:

Vil tilby en helhetlig diakoniutdanning

Høsten 2004 starter MF og Menighets søsterhjemmets Høgskole i samarbeid en Master i diakoni. – Vi vil gi studentene en helhetlig utdanning med vekt på både teori, ferdighet og personlighetsdannelse, sier avdelingslederen for diakoniutdanningen ved Menighets søsterhjemmet, Tormod Kleiven, til Lys&Liv.

Menighets søsterhjemmet og Menighets fakultetet har i omlag to år hatt kontakt på ledernivå med tanke på å få på plass en samarbeidsavtale som skal gi kommende diakoner et tilbud om en Master i diakoni. – På et tidspunkt var det også kontakt med Diakonhjemmet, men det ble likevel ikke noe av dette trekantsamarbeidet, forteller Kleiven. – Etter at Kirkemotet nå har vedtatt endringer i utdanningskrav for diakontjenesten i DnK, er vi avhengig av å kunne løfte diakoniutdanningen vår fra nåværende bachelornivå til et masterstudium i diakoni. For å realisere dette trenger vi den kompetanse som Menighets fakultetet besitter, sier Kleiven, som roser det gode samarbeidsklimaet som har vært i forhandlingene med MF.

Dagens ordning. I dag tilbyr Menighets søsterhjemmets Høgskole et årsstudium i diakoni der opptak forutsetter en treårig utdanning på høyskolenivå innen helsefag, sosialfag eller pedagogisk utdanning. Tilsetning som diakon i Den norske kirke krever i tillegg utdanning i kristendoms-kunnskap tilsvarende minst

grunnfag. Samarbeidet med MF vil fra høsten gi denne femårige diakoniutdanningen en nivåmessig oppgradering til «Master i diakoni». Det siste året har det vært arbeidet hardt med å få på plass studieplaner med tanke på oppstart høsten 2004.

Likeverdighet. Kleiven sier at det er stor ulikhet i både størrelse og type kompetanse mellom Menighets søsterhjemmet og MF. – Dette kan være en utfordring, men vi har valgt å se de muligheter som dette representerer. Vi anser oss å være gjensidig avhengig av hverandre for å kunne få realisert et slikt studieprosjekt. Og dessuten har vi hele tiden samarbeidet ut fra tanken om likeverdighet, tillit og gjensidig respekt.

Praksisnær. – Det som har kjenne-tegnet diakoniutdanningen vår, er blitt ivaretatt i samarbeidet om den nye mastergraden, sier Kleiven. – Jeg tenker her i første rekke på at vi vil gi studentene en **virkelighets- og praksisnær tilnærming** til faget. Vi legger videre vekt på en mer tematisk tilnærming til studiet enn det som har vært vanlig, og vi innpasser de

teoretiske elementene ved blant annet å anvende en såkalt problembasert pedagogikk, og med vekt på vekselvirkningen mellom praksis-teori-praksis.

Teamutvikling. Et annet forhold som Kleiven mener er viktig i det samarbeidet som er utviklet med MF, er teamtanken. – Det er allerede avklart hvem som er ansvarlige for hva, og sammen ønsker vi å utvikle en teamkultur som vi regner med skal øke kvaliteten på studiet.

Integrering. Kleiven sier til Lys&Liv at det er to forskjellige kulturer som møtes i dette samarbeidsprosjektet. – Menighets søsterhjemmets Høgskole har sin styrke i å utvikle et fellesskap og en helhetlig ramme som integrerer både teori, ferdighet og personlighetsdannelse. For oss handler det ikke bare om å lære diakoni som fag, men å gi et tilbud som inkluderer hele livet; også den åndelige dimensjonen ved mennesket. Som høyskole har vi et godt renommé, og vi har ikke hatt problemer med å fylle opp kvoten vår på 15 diakonistudenter. Hos MF har vi funnet en samarbeidspartner som har tatt oss på alvor og som har møtt oss med respekt og som nå tilbyr sin særlige kompetanse for at vi kan bygge opp et mastertilbud sammen. Det er vi naturligvis glad for, sier en fornøyd Kleiven.

Professor i praktisk teologi, Leif Gunnar Engedal (f.v.) og avdelingsleder for diakoniutdanningen ved Menighets søsterhjemmets Høgskole, Tormod Kleiven, har vært sentrale aktører i utarbeidelsen av et masterstudium i diakoni.

NOKUT har godkjent MFs kvalitetssystem

I sitt møte 6. november godkjente NOKUT, nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen, Menighetsfakultetets system for kvalitetssikring.

MF har dermed det første godkjente kvalitetssystem i Norge. Lys&Liv skrev i forrige nummer om den prosess som pågår i forbindelse med fakultetets søkand om å få endret status fra «privat høyskole» til å bli akkredidert som «vitenskapelig høyskole». Dette krever både et godkjent kvalitetssystem og en godkjenning av den faglige kompetansen.

Fase 2 vil fra NOKUTs side være å vurdere MFs faglige kvalitet, forteller studiesjef Arne J. Eriksen ved MF. – NOKUT har definert kriterier for hva som skal til for å bli godkjent som vitenskapelig høyskole, og på den bakgrunn har vi sendt over relevant dokumentasjon. NOKUT har utnevnt en sakkyndig komitee som i begynnelsen av februar skal ha samtaler med ulike grupper på MF, sier Eriksen.

Den sakkyndige komiteen består av lektor Joan Conrad (leder), prof. Sven Åke Selander fra Lund, prof. Trygve Wyller fra TF, Tina Stromdal Wiik, nestleder i Kirkerådet, og Trond Enger, leder av Norsk Studentunion.

NOKUT har også fattet interesse for MFs samfunnsmessige betydning og vil på bakgrunn av det intervju fem eksterne personer.

Når dette arbeidet er over i februar, gjenstår det endelige godkjenningsvedtaket. MF håper å bli godkjent som vitenskapelig høyskole for påske. Fakultetet vil dermed stå fritt i å opprette nye studietilbud innen de fagfelt der det har doktorkompetanse, uten å måtte søke offentlig godkjenning for hvert nytt studielop.

Ansgarlæreren Ingunn Folkestad Breistein forsvarte sin do-

Doktordisputas om

TEKST: KRISTIAN TERJE WOLD HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

Det var fredag 9. januar at cand. theol. Ingunn Folkestad Breistein offentlig forsvarte sin avhandling «Har staten bedre borgere?» – dissenternes kamp for religiøs frihet i Norge 1891-1969.

Prøveforelesningene var torsdag 8. januar: Den første prøveforelesningen var over oppgitt emne «Theologia irregentium som teologisk og ekklesiologisk problem i den pietistiske tradisjon».

Den andre prøveforelesningen var over selvvalgt emne «Dog fred er ei det beste, men at man noget vil» — Gerda Karijord og andre kvinnelige forkynnere i Det Norske Misjonsforbund.

De ordinære opponenter var professor dr. Arne Hassing, Flagstaff, Arizona og professor teol. dr. Ingunn Montgomery, Oslo. Disputasen ble ledet av fungerende dekanus Vidar L. Haanes.

Både forelesningene og disputasen ble fulgt med interesse av både representanter for Menighetsfakultetet og av en rekke kolleger fra Ansgar Teologiske Høgskole. Representanter fra det frikirkelige Norge var også til stede i auditorium 1 på MF.

Ingunn Folkestad Breisteins doktorgradsarbeid - om dissenternes kamp for religiøs frihet i Norge i tidsrommet 1891 til 1969 - gjorde henne til den første doktorkandidaten fra et frikirkesamfunn som forsvarte sin avhandling ved MF. Selv mener hun temaet hun har skrevet om er langt viktigere enn akkurat den siden av saken.

– Under arbeidet med avhandlingen tenkte jeg lite på at jeg var den første ikke-lutheraner som ville bli dr. theol ved Menighetsfakultetet. I ettertid er det blitt gjort et poeng ut av dette, men jeg håper jo ikke jeg er den første og siste, ler Ingunn.

Frihetskamp i minoritetsperspektiv. Alle norske borgere som meldte seg ut av statskirken, ble regnet som dissenterne. Avhandlingens hovedspørsmål har vært hvilken rolle disse borgerne spilte i utviklingen frem mot religiøs likestilling i Norge; spesielt gjennom arbeidet i Dissentertinget, som var de frikirkelige sitt fellesorgan. En vanlig oppfatning er å anse «Lov om trossamfunn» av 1969 som en stor seier for dissenternes arbeid. Alle religiøse samfunn fikk dermed lov til å etablere seg, og Dissentertinget ble omdøpt til Norges Frikirkeråd.

– Det har vært viktig for meg å få frem et annet perspektiv på norsk kirkehistorie; et minoritetsperspektiv. Mye av kirkehistorien er skrevet ut fra andre synsvinkler, sier Ingunn.

Drakamp om vilkår.

– Generelt kan en si at kirkenes menn så med fryktlosomme øyne på en svekkelse av statskirkeordningen. Men konsekvensen av den redselen hadde mange ulike utslag. På mange

måter ble det utspilt en drakamp om vilkår. Både om det som gjaldt det religiøse liv og praksis, men også om forhold ellers i samfunnet. Kirken fryktet for eksempel at det ville bli økonomisk lønnsomt å melde seg ut av kirken, forteller hun.

Da MF på 70-tallet åpnet for frikirkelige studenter, ser Ingunn dette blant annet i sammenheng med dissenternes kamp innenfor skolesektoren. Læreryrket - kombinert med en frikirkelig tilhørighet - var lenge ikke gangbar mynt i Norge. Men fra 1915 kunne også dissenterne ikke seg lærerfrakken, noe som ble oppfattet som en stor seier. Men alt var ikke fryd og gammen riktig enda. Kristendoms lærerposten hang nemlig svært høyt. – Kampen for å få lov til også å være kristendoms lærere var veldig viktig for de frikirkelige. Denne retten fikk de først i 1969, og dermed ble det selvfølgelig viktig for dem å studere kristendom også, forteller hun.

Uenighet innad. Uenigheten kan sies å ha stått i dissenternes tegn, men stridighetene var ikke forbeholdt kampen mot statskirken. Også innad blant de frikirkelige var det til tider gnisninger, hevder Breistein.

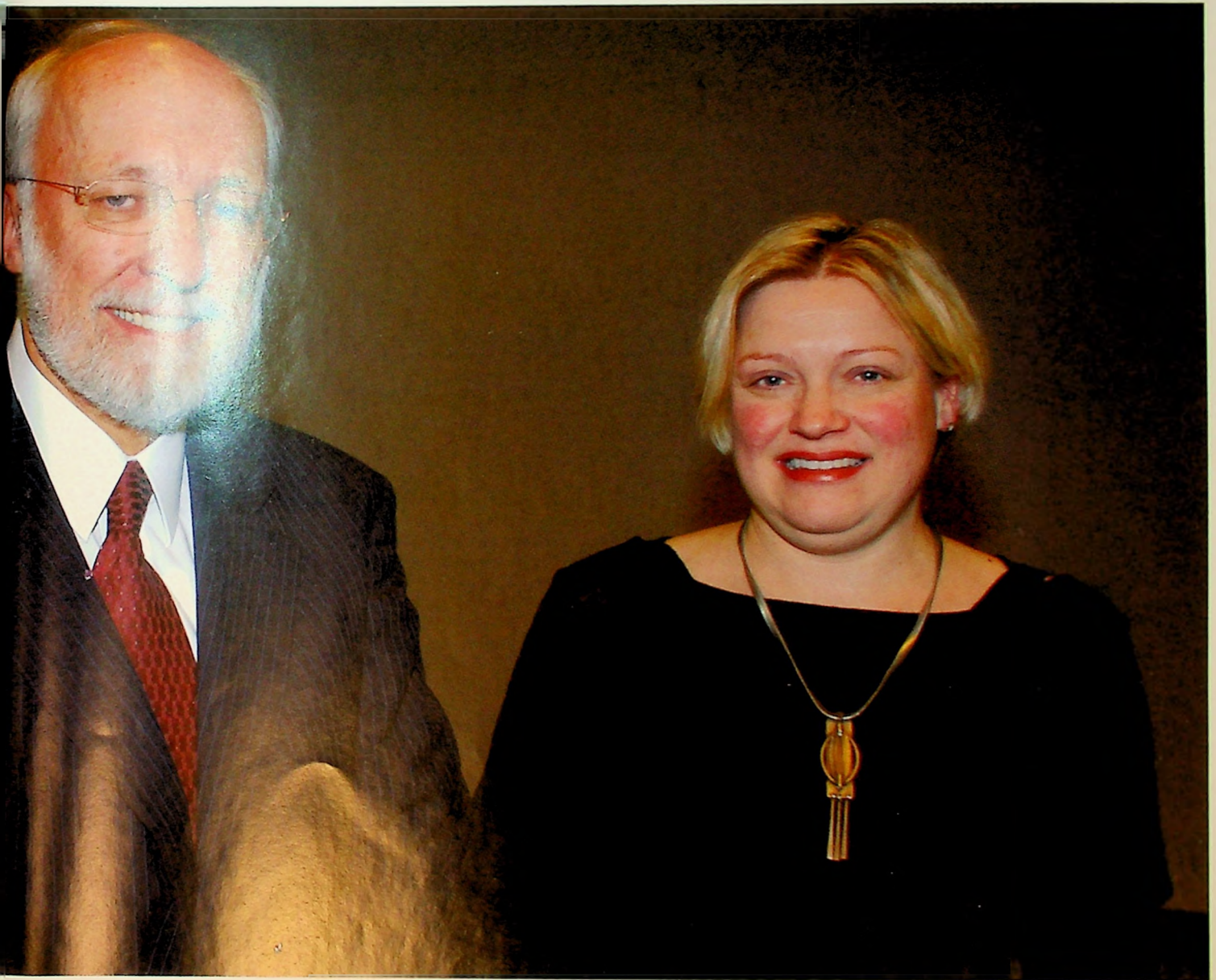
– Utgangspunktet for mitt arbeid er det fellesorganet som Dissentertinget representerte, og den samlede innsatsen som

ble lagt ned der av de ulike frikirkelige retningene. Men vi kan ikke underslå at det tidvis var en del stridigheter innad hos dissenterne. For eksempel om hvor tydelige de skulle fremstå i ytringer og krav rundt spørsmålet om trosfriheten. Baptistene trakk i retning av å være de mest radikale i så hen- seende. Hvor engasjert den van-

Forgrad om dissenterkampen for religiøs toleranse:

n trosfrihet

lige metodist eller misjonsforbunder var av Dissenteringets arbeid, er vanskelig å uttale seg skråsikkert om, mener Ingunn.

– Graden av engasjement var avhengig av flere ting, men en viktig faktor var hvor mye den enkelte dissenter selv opplevde av diskriminering på kroppen.

Pluralisme i dag. Ingunn mener historien om dissenterne har relevans for dagens utfordringer i et flerreligiøst samfunn som

det norske. – Min avhandling fokuserer på en tidlig kristen pluralisme. Fra 1970-tallet har vi opplevd sterke innslag av en annen religiøs pluralisme, med andre trosretninger og kulturer. Vi kan hente mange lærdommer fra dissenterstriden, særlig om behandling av religiøse minoriteter. Respekten for andres trosoppfatninger – og erkjennelsen av at ekte religiøst liv aldri kan holdes nede ved hjelp av tvang eller en majoritetstanke – er en viktig arv å

1. opponent professor dr. Arne Hassing, Flagstaff i Arizona sammen med Ingunn Folkestad Breistein under det offentlige forsvaret av hennes doktoravhandling fredag 9. januar.

ta med seg, avslutter Ingunn.

Avhandlingen er offentlig tilgjengelig fra Tapir Forlag, Trondheim.

En hundreårsmai

Sommeren 2004 er det hundre år siden generalforsamlingen i Det Norske Misjonsselskap (NMS) gav kvinner full stemmerett og begrenset valgbarhet i sin organisasjon, ni år før kvinner fikk full statsborgerlig stemmerett i 1913. Fordi Misjonsselskapet var en sentral kirkelig aktør, representerte vedtak i 1904 et gjennombrudd for kvinners offentlige deltakelse i norsk kristenliv. Dette er en historie de færreste kjenner til og vel verdt en markering.

Kristin Norseth er stipendiat ved Menighetsfakultetet og knyttet til fagseksjonen for kirkehistorie.

Av stipendiat Kristin Norseth

Kjennere av norsk organisasjons-historie vil raskt si at NMS ikke var den første kristelige organisasjonen som innførte stemmerett og valgbarhet for kvinner. Norsk Søndagsskoleforbund kvoterte kvinner inn i sitt hovedstyre ved stiftelsen i 1889, mens Norges kristelige Ungdomsforbund (nå: Norges KFUK-KFUM, stiftet 1880) gav kvinner sete i generalforsamlingen fra 1892 og i hovedstyret fra 1905. Dette vakte ingen teologisk diskusjon og kan forklares med at arbeidet på grasrota var kjønnsdelt med barn og unge som målgruppe. Det avspeilte arbeidet på grunnplanet. Misjonsselskapet (stiftet 1842) derimot var med sine 900 misjonsforeninger en organisasjon av og for voksne, en skikkelig tungvekt i norsk kirke- og samfunnsliv, med en innarbeidet organisasjonsstruktur og et omfattende arbeid uten- og innenlands. I slike sammenhenger var kvinnespørsmålet teologisk mer kontroversielt. Likevel, Søndagsskoleforbundet og Ungdomsforbundet etablerte en ny sosial praksis, men normdebatten tok NMS i 1904. Den var grunnlaget for Indremisjons-

selskapets vedtak om kvinners stemmerett og valgbarhet (hovedstyret unntatt) i 1911 og en referanse i prosessen mot Kinamisjonsforbundets (nå: Misjonssambandet, stiftet 1891) nei i 1912.

Bakgrunn

Kvinnespørsmålet signaliserer dyptgående endringer i norsk samfunnsnivå. Industrialisering, mekanisering av landbruket, urbanisering, økende kvinneoverskudd og folkeforflytninger førte fra 1880-årene av stadig flere ugifte kvinner ut i et yrkesliv atskilt fra storhusholdningen og inn på menns banchalvdel i nye samhandlings- og samarbeidsmonstre. Fra 1884 skjøt demokratiseringen fart med krav om utvidelse av den politiske stemmeretten for menn og for kvinner. Da hadde Det norske Totalavholdsforbund allerede innført stemmerett og valgbarhet også for kvinner. Fra 1886 ble det fremmet minst ett forslag om kvinners stemmerett i hver stortingsperiode frem til 1913. Da allmenn stemmerett for menn over 25 år var vedtatt i 1898, mobiliserte kvinnestemmerettsforeningene med landsomfattende foredrags-turneer og underskriftskampanjer. Dette satte spor etter seg, også i NMS. Årstallet 1904 er ingen tilfeldighet. I 1901 vant kvinnene sin første seier da kvinner fikk inntektsbegrenset kommunal stemmerett. Allerede året etter, våren 1902, lå det forslag på hovedstyrets bord om at kvinners valgbarhet og stemmerett måtte tas opp til behandling i organisasjonen.

Kvinner i det kristelige organisasjonsarbeidet

Det var ingen uenighet om at kvinner hadde viktige oppgaver i det kristelige organisasjonsarbeidet. Med hensyn til frelsen var kvinner og menn stilt likt. Vitneplikten og vitnetjenesten omfattet både kvinner og menn og skulle komme til uttrykk i ord som i gjerninger. Men: Arbeidsoppgavene var kjønnsdelte, etter mønster av hverdagslivets arbeidsdeling, og skapelses-teologisk begrunnet. Kvinnenes

arbeidsområde var de såkalte «kjærlighetens gjerninger», som svarte til hennes kjærlighetsfylte natur og kunne utføres i det stille. Disse omfattet forskjellig-artet virksomhet overfor barn og kvinner generelt, og overfor syke, fattige og vanskeligstilte spesielt. Begrepet omfattet også deltakelse i kvinneforeningene, som virket etter idealet: i det stille. Menns hovedoppgave var derimot den utadvendte ledelse og «Ordets forkynnelser», det vil si i skrift og i tale forkynde og utlegge Guds ord offentlig samt lede forenings- og organisasjonsarbeidet lokalt, regionalt og sentralt.

Taleforbudet

I kristelig sammenheng var to områder stengt for kvinner: Den offentlige forkynnelse i kjønnsblandede voksenforsamlinger og muligheten til å velges som delegat eller styremedlem i (voksen)organisasjonenes representative, offentlige organer som generalforsamlinger, kretsnoter, foreningsstyrer kretsstyrer og hovedstyrer. Begge deler ble begrunnet med at kvinnen skulle tie i forsamlingen, underordning og ordet om at kvinnen ikke skulle være herre over mannen.

kering

Det komplementære

Denne arbeidsdelingen svarte til tenkningen om kjønnes natur som grunnleggende forskjellige og komplementære, der kvinner ble tilordnet den hjemlige eller private sfære og koplet med følelser, estetikk og religion, mens menn var vendt utover, mot den offentlige sfære, utrustet med evne til rasjonell tenkning og handling. Mens kvinnens anlegg gikk mer i retning av det praktiske, var mannen mer teoretisk anlagt. Teologisk sett ble denne kjønnsforståelsen begrunnet i skapelses- og syndefallsberetningene. Mannen var skapt først og kvinnen til å være hans medhjelp i alle livets forhold, også i organisasjonsarbeidet. Hun var avhengig av og underordnet mannen ikke bare i ekteskapet, men også i kirke- og samfunnsliv. Men når kjønne var grunnleggende forskjellige, var de også gjensidig avhengig av hverandre. Kvinnen utfylte mannens mangler og nådde inn til kvinner og barn i sammenhenger der menn ikke hadde adgang,

f.eks ute på misjonsmarken. Komplementaritetstenkningen skapte i første omgang et kjønnsdelt arbeid, noe som igjen – med start i 1880-årene og i takt med samfunnsutviklingen og den økende differensiering i det kristelige organisasjonsarbeidet – førte menn og kvinner inn til samhandling på felles arenaer, dels for å ivareta kvinner spesifikke interesser (oppdragelse, skole, helse), dels for å utfylle menn nettopp på kvinnelighetens områder.

Kjonn som organiseringsprinsipp

Rundt 1890 begynte kvinner så smalt å møte som utsendinger til generalforsamlinger og kretsnotiser i de kristelige organisasjonene. Men ikke i NMS, for NMS ble grunnlagt i 1842, på et tidspunkt da kvinner ikke en gang var selvstendige juridiske subjekter. Kvinner var folgelig utelukket i myndighetsposisjoner. Dermed ble NMS, som andre voksenorganisasjoner etter dem, organisert med datidens kjønnsrelasjon som et grunnleggende organiserings-

Bildet på denne siden viser en av misjonskvinneforeningene i Rødal. Foreningen ledet av frk. Anna Jensen. Bildet er utlånt fra Misjonsselskapets arkiv.

ringsprinsipp: Mannen tok ansvaret for den offentlige virksomheten i de store misjonsforeningene og ledelsen av Misjonsselskapet. Kvinnene etablerte seg i kulisene, på sidelinjen, i form av kvinneforeninger. Dette var et rent støttetiltak, drevet i privat regi uten formelle bånd til noen organisasjon. Derfor var de også fri til å kanalisere midlene sine dit de selv ønsket, noe som faktisk gav kvinner stor påvirknings- og initieringsmakt.

NMS-vedtaket

I 1904 stod 3500 misjonskvinneforeninger bak 2/3 av Misjonsselskapets samlede inntekter! Med økende konkurranse om midlene var det viktig å sikre seg kvinnenes støtte og knytte dem til egen organisasjonsstruktur. Dette var imidlertid ikke hovedmotivasjonen. Den lå dels i at NMS i sin tid ble organisert etter moderne filosofiske og politiske ideer om representativitet og verdsatte demokratiseringsprosessen i samfunnet. Argumenter fra den politiske debatten ble brukt: det var en rettferdighetssak at misjonens flittige arbeidsbier fikk innflytelse over midlene de skaffet til veie. Dels skyldtes det press fra NMS-kvinner, som ønsket og i kulisene arbeidet for stemmerett og kunne endatil tenke seg en kvinne inn i hovedstyret. (Realisert 1939.) De var ikke opptatt av stemmerett og valgbarhet som lønn for strevet, men ønsket det som uttrykk for at det var bruk for kvinnens særegne utrustning i Misjonsselskapets arbeid og anerkjennelse av deres kall. Dessuten var de opptatt av å ivareta kvinners spesielle interesser. Komplementaritet og særlert var i tillegg til kalls tanken deres viktigste argumentasjonsmateriale.

Teologisk argumentasjon

Men hvordan komme forbi taleforbudet? Hva betydde det at kvinnen skulle «tie i menig-

hetssamlingene»? Å være utsending til en generalforsamling innebar i følge tradisjonell tenkning å tale offentlig. Nøkkelen ligger i Misjonsselskapets kirkesyn. NMS var verken menighet eller kirke, men en organisasjon som administrerte en bestemt sak. Taleforbudet gjaldt når Guds folk var samlet til oppbyggelsesmøter i kirker eller på bedehus, ikke i forhandlingsmøter. Grensen for kvinners tale i offentlige forsamlinger ble dermed flyttet, og den moderne, diskuterte kvinne legitimert og kvinneidealet «å være i stillhet» parkert. Argumentasjon med utgangspunkt i komplementaritetstenkning trakk i samme retning. Fordi menn og kvinner samarbeidet i kraft av sin særlert og dermed utfylte hverandre, gjorde kvinnen seg heller ikke til herre over mannen.

Sum a summarum

Da NMS ble stiftet i 1842, var denne typen sammensluinger noe helt nytt. De kristelige organisasjoner er moderne fenomener, og som sådan bidro de til å fremme modernitet, også med hensyn til kvinner. De fremmet demokrati og samhandling, med krav om frihet i forhold til det kirkelige embete og retten til å realisere sitt subjektive kall. Det som misvisende omtales som «lekmannsbevegelsen», er en bevegelse dominert av kvinner. På grasrota. Der deltok de i en stadig mer differensiert virksomhet og opparbeidet seg også kompetanse som foredragsholdere og Ordets forkynnere, først i det private, senere i det offentlige rom, som ledere og som ansatte i organisasjonene. Selv om de kristelige organisasjonene tradisjonelt var motstandere av kvinnelige prester, har de likevel bidratt til utviklingen ved å fostre kvinner som leke forkynnere og slippe dem til på sine talerstoler, for muligheten til å bli prest var en realitet.

Samarbeid om studieemner i pentekostal teologi

Illustrasjonsfoto fra Filadelfiamenigheten i Oslo. Foto: Sjur Jansen

Menighetsfakultetet ønsker å styrke sin kompetanse i pentekostal teologi og innleder et samarbeid med pinsebevegelsen i Norge om studiemoduler i pentekostal spiritualitet og lederskap.

Like etter nyttår ble det kjent at fakultetet har ansatt cand.theol Terje Hegertun i en engasjementsstilling for å bistå MF med kompetanseutvikling innenfor pentekostal teologi, som er et felt der MF ønsker å utvide sitt tilbud både på bachelor- og på masternivå. I fjor har det vært fort samtaler med representanter for pinsebevegelsen som på vegne av dette trossamfunnet har fått i oppdrag å utarbeide forslag til en kommende høyskole. Disse samtalenene har så langt ført til at det i inneværende semester gis undervisningstilbud i to moduler innenfor pentekostal teologi.

Disse studiemodulene vil bli avviklet som et prøveprosjekt ved tanke på et mer langsiktig samarbeid med pinsebevegelsen med henblikk på en mastergrad med vekt på pentekostal teologi.

Forankring. Parallellt med dette arbeider pinsebevegelsens egne representanter med å forankre et slikt samarbeid i egne rekker, og i tillegg kartlegge hvem av pinsebevegelsens egne medlemmer, pastorer og ledere som ønsker å ta studier innenfor pentekostal teologi som gir formell kompetanse.

– Dette har vært en spennende prosess som vi tror skal tilføre begge trostradisjoner viktige impulser og dyktiggjøre kommen-

de pinsepastorer i en krevende gjerning, sier Sverre Dag Mogstad ved Menighetsfakultetet. Fra pinsevennenes hold er det tilfredshet med den måten fakultetet har opptrådt på.

– Vi ser for oss en vinn-vinn-situasjon der vi kan få nyttige impulser fra en kristendomstradisjon i vekst mange steder i verden. Og vi fra vår side vil være i stand til å yte pinsebevegelsen hjelp i arbeidet med å bygge opp den kompetanse bevegelsen trenger for å kunne tilby egen utdanning av sine ledere. Å drive høyskole på dette nivå, er svært kostnadskrevende. Derfor tror vi at det er mye å hente på et samarbeid, sier Mogstad.

To studieemner. De to studieemnene som tilbys i vår, er henholdsvis Emne KRL 110 som tar for seg pentekostal teologi, historie og spiritualitet og Emne PT 151 som har Lederskap og personlig utvikling som tema. Begge kursene gir 10 studiepoeng hver.

Undervisningen i hvert av emnene vil i dette semesteret finne sted i Filadelfiamenighetens lokaler i St. Olavsgt 24 i Oslo sentrum og vil ha karakter av deltidsundervisning fordelt på et par fredager og lørdager i vinter/vår.

Er du interessert i pentekostal teologi? På MF kan du ta to emner i pentekostal teologi, hvert på 10 studiepoeng. Studiet gir uttelling i en bachelorgrad.

For mer informasjon, kontakt MF ved studieveileder, eller gå inn på vår hjemmeside www.mf.no.

Send søknad!

MF
Det teologiske
Menighetsfakultet

Pb 5144 Majorstuen
Tlf.: 22 59 05 00 Faks: 22 59 05 01
E-post: post@mf.no
<http://www.mf.no>

Alt klar for annerledes misjonsuke på MF

TEKST: TERJE HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

Årets misjonsukekomite. Fra venstre: Vegard Tennebø, Torodd Engelsviken, Anne Margrethe Ree og Silje Sørebo. Foto: Marianne Torp

Ingen vil unngå å bli utfordret på viktige misjonstema på MF uke 8. Misjonsukekomiteen har laget et spennende og annerledes program.

– Tidligere har misjonsorganisasjoner gjerne vært invitert med stand og informasjonsmateriell, og vi har møtt misjonen på en tradisjonell måte. Nå har vi lyst til å gjøre det litt annerledes ved å integrere misjonsaspektet i omtrent alt vi gjør på MF i uke 8, sier teologistudent Anne Margrethe Ree til Lys & Liv. – Alle andaktene kommer til å ha misjonsprofil, og vi har utfordret lærerne til å flette kirkens misjonsansvar inn i sine forelesninger der hvor det er naturlig. Og så vanker det både auksjon, miljøtime, paneldebatt, gjesteforelesninger med mer, sier Ree.

Gjesteforeleser. Misjonsukekomiteen har valgt «Misjonerende menigheter» som tema for misjonsuka.

– Vi vil på denne måte rette et fokus på et spennende utviklingstrekk i internasjonal misjonstenkning; at lokale menigheter får en sterkere misjonsprofil og tar et mer direkte ansvar for misjonsopdraget, sier Ree. Dette er også bakgrunnen for at Kan San Tan fra Malaysia kommer til MF tirsdag i uke 8 som gjesteforeleser i emnet "Misjonerende menigheter i den 3. verden". Onsdag formiddag kommer

Edin Lovås til andakten for å snakke om «Misjonsspiritualitet».

Auksjon. I miljøtiden holdes det auksjon med interessante gjester. I den forbindelse utfordres lesere av Lys&Liv om å bistå med «teologiske klenodier» som kan være av interesse. Ree nevner i den forbindelse for eks. spennende bibelkommentarer, bøker eller andre gjenstander som kan være av interesse for MF-studenter eller ansatte.

De som kan ha noe av interesse, bes gi beskjed til MF på tlf. 22 59 05 00, så vil noen i Misjonsuke-komiteen ta kontakt.

Torsdag ettermiddag er det

seminar og paneldebatt der bl.a. Knud Jørgensen, Harald Hegstad og Rolf Kjode deltar. Her vil det bl.a. dreie seg om hvordan Norge kan fostre misjonerende menigheter og om hvordan framtidens misjon vil komme til å se ut.

Alle velkommen. – Dette er en åpen misjonsuke der alle interesserte, også utenfor MF, er varmt velkommen til å delta, sier Ree. – Vi håper at vi kan klare å gjøre misjonsuka til en personlig appell til både ansatte og lærere om å se seg selv som misjonærer for Guds rike verdensvide oppdrag. Pengene som samles inn går til misjonsprosjekt i Azerbadjan, i samarbeid med Normisjon.

«Å tolke Gud i Norden» var temaet for Nordisk systematikkonferanse som ble arrangert i Oslo. MFs Lars Østnor var leder av programkomiteen. Omlag 80 fagpersoner innen systematisk teologi fra alle de nordiske land deltok. Konferansen arrangeres hvert 3. år og er et viktig nettverksfora innenfor systematisk teologi og refleksjon.

Foto: Irene Tvedt

Uteksaminerte kandidater

Uteksaminerte kandidater ved Menighetsfakultetet desember 2003:

Cand. theol. (med integrert praktikum)

Andreassen, Silje Merete Kivle - Oslo
Dalby, Vidar - Hunndalen
Enstad, Martin-Oskar - Oslo
Furuseth, Jakob - Alagarheim
Hegertun, Terje - Lorenskog
Hjortland, Bertel Emil - Oslo

Jensen, John-Arne - Finnsnes
Kaufman, John Wayne - Oslo
Langeland, Helene - Oslo
Mills, Eirik Rice - Oslo
Stubhaug, Oddbjørn - Førde
Sællmann, Hilde - Kristiansand
Valle, Bård - Oslo
Vik, Rune - Trondheim
Wergeland, Andrew Donald - Oslo

Praktikum

Andresen, Eivor - Moss
Bandlien, Geir-Øyvind - Oslo

Berntsen, Tor Arne - Vetre
Nese, Bjarte - Indre Arna
Norman, Audun Sæbø - Marnadal
Sørheim, Marita - Lyngdal
Tyreid, Trygve - Lommedalen
Utnem, Stig - Oslo

Cand. Philol

Haga, Ellen Langlete - Oslo
Master of Philosophy in Theology
Kona, Ianos Mircea - Romania

Nyansettelser ved Menighetsfakultetet

Cand. theol. Andrew Donald Wergeland er tilsatt som fakultetslektor i hebraisk / Det gamle testamente fra 1. august 2004.

Cand. philol. Heid Leganger-Krogstad er tilsatt som foresteamanuensis i religionspedagogikk. Hun begynner i januar 2005.

MFs styre har ansatt cand. theol. Terje Hegertun i et engasjement fram til 31.07.04 innenfor pentekostal teologi.

Cand. theol. John Kaufmann er ansatt som stipendiat innenfor seksjonen kirkehistorie/patristikk.

Cand. theol. Kjetil Fretheim er ansatt som stipendiat innenfor seksjonen systematisk teologi.

MF-stand på Mission

Lise Horn og Oline Kobbersmed deltok på Mission-konferansen i nyttårshelgen. Det var 6000 deltagere, hvorav 400 norske ungdommer på konferansen. Konferansen var i Bad Salzosen i Tyskland.

Foto: Trygve W. Jordheim

Fagseminar om GT-oversettelse

Det Norske Bibelselskap arrangerte et fagseminar på MF i desember om oversettelse av GT-tekster, i samarbeid med Norsk Gammeltestamentlig Selskap.

Fra Sverige deltok Kjell Hognesius. Han holdt et foredrag om «Filologiske og tekst-kritiske problemstillinger i Det gamle testamente. Erfaringer fra den svenske bibeloversettelsen».

Magnar Kartveit stilte i sitt innlegg spørsmål om «Hva må gjøres med NO 78/85? Hva kan vi lære av arbeidet med Bibel 2000 (oversettelsen av GT til svensk)».

Jostein Ådna holdt et foredrag om «Septuagintas rolle i arbeidet med å revidere NO 78/85», mens den norske Qumran-eksperten Torleif Elgvin underviste om «Bibeltekstene fra Judea ørken og deres betydning for oversettelsen av Det gamle testamente».

Asbjørn Finholt

Advokat

Postboks 7
2001 Lillestrøm

Tlf 63 81 60 80

KJØP DEN I NÆRMESTE BOKHANDEL, ELLER BESTILL PÅ WWW.BIBELBOK.NO

Nye tekster fra Det nye testamente i revidert utgave: Markusevangeliet, Romerbrevet, første korinterbrev og andre korinterbrev. Inneholder også oversetterkommentarer og studieplan. Bokmål og nynorsk.

MARK

Pris kr 149,-

Mark

NTR - Det nye testamente revidert

Det Norske Bibelselskap

SØK FØRST.....

.....STILLHET MED HERREN

TOMASGÅRDEN

Fagerlivn. 12, 1796 KORNSJØ
Tlf. 69 19 78 20 tomasgarden@2i.net

SANDOM RETREASENTER

2685 GARMO
Tlf. 61 21 27 45 sandom@online.no

Velkommen til retreat!

mer info: www.sandomstiftelsen.no

CATERING

Du kan være trygg når maten kommer fra ...

Gunnar Ruud

... og smaken, den slår ingen!

MF

Det teologiske
Menighetsfakultet

Ettersendes ikke ved varig
adresseforandring, men returneres
Menighetsfakultetet med
påført ny adresse.

B-BI
Retur
Postb
0302

Menighetsfakultetet

Lys og liv
MF TILy
2004 Årg. 70 Nr 1

SIST, MEN IKKE MINST...

Anna Grønvik (bildet) vil som nyvalgt leder av Studentrådet forsøke å få opp engasjementet rundt studentdemokratiet ved MF. Selv er studenten fra Bærum i sitt 10. semester på teologistudiet og har i hvert fall sitt på det tørre...

Anna Grønvik - den nye lederen for studentrådet:

– Vi ønsker innspill fra flest mulig studenter

TEKST: KRISTIAN TERJE WOLD HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

Svak oppslutning. – Den svake oppslutningen rundt utlyste studentverv er noe vi må jobbe med, sier Anna Grønvik. Selv var hun den eneste kandidaten da ny SR-leder skulle velges, og har vært aktiv i ulike verv under store deler av sin studieperiode. Hun skryter av samarbeidet med fakultetet. – Det er litt synd at interessen rundt studentdemokratiet ikke er høyere fordi jeg alltid har oppfattet at ledelsen ved MF tar oss på alvor og er opptatt av å høre på våre innspill. Derfor blir det desto viktigere

at vi takker for tilliten og benytter oss av den.

Ingen svartmaling. Hun ønsker likevel ikke å svartmale situasjonen. Gjennom flere års erfaring fra studentdemokratisk arbeid ser Anna optimistisk på fremtiden som SR-leder. – Jeg har stor tro på at vi vil fortsette det fine samarbeidet SR er kjent for, både innad i SR, og i de ulike utvalg hvor vi er representert. Men det er viktig at dette skjer i nær kontakt og med god kommunikasjon til studentene.

Studentkontakt. Studentrådslederen, som sitter i fjerde etasje, har kontortid hver fredag mellom 10 og 12. Anna er svært interessert i at studenter tar turen opp til en uformell samtale, eller for å komme med konkrete forslag til saker SR kan jobbe videre med.

– Vi ønsker innspill fra flest mulig av studentene, fordi vi representerer faktisk alle, avslutter SR-leder Anna Grønvik.